

Lakatos Józsefné Réca Az én történetem Fény a sötétben

Elsősorban a gyerekkoromról szeretnék mesélni. Hát nagyon nehéz elmesélni, mert édesapám sokszor bántalmazta édesanyámat, nagyon iszákos volt. És ez nekem nagyon fáj, hogy úgy láttam a szüleimet. Édesanyukám akkor is odafigyelt, hogy nekem és testvéreimnek jól legyen dolgunk, hogy ne legyen hiányunk semmiben. Minden szeretetet megkaptunk tőle. Édesapánk is szeretett minket, csak iszákos volt. És ez fáj nekünk, hogy úgy láttuk apánkat és édesanyámat. Ez mai napig bennem maradt, ezért nem szeretem azokat, akik túl iszákosak, mert apámra emlékeztetnek. Édesanyám, amit a két keze munkájával keresett, abból tartott el minket. Nagyon tudott főzni – ezt örököltöm tőle. A családfenntartást és az ügyeskedést, hogy kevésből is megéljünk, és én ennek nagyon örülök, hogy örököltöm tőle valamit. Mert egy csodálatos anya volt.

Édesanyám eljárt magyaroknál dolgozni, és én is jártam vele. Jó érzés volt. Amég édesanyám dolgozott, én addig az udvaron játszottam. De már mikor nagyobb voltam, és édesanyám elment újra dolgozni, én vigyáztam a kisebbik testvéreimre, elvégeztem a háztartási munkát, és ez miatt csak három osztályt tudtam elvégezni. És lehet, hogy azért maradt bennem, hogy kikerüljek a telepről, mert édesanyámmal sokszor voltam magyaroknál. Mert életem álma az volt, hogy kikerüljek a telepről, ha egyszer férjhez megyek, hogy ott kívül a telepen neveljem fel a gyermekeimet. De sajnos nem valósult meg. De ahogy nőtték a gyermekeim, mindig meséltem nekik erről, és nekik, hála a Jóistennek, sikerült magyarok közt lakniuk, és ez már nekem is jó érzés.

Bár még mindig vágyakozom arra, hogy onnan kikerüljek, mert nem jó most az összetartás, nem olyanok a szomszédok, mint régen. Nagyobb volt régen az összetartás és a szeretet. Ezért én mindig elmesélem a gyermekeimnek, unokáimnak, hogy tiszteljék az időseket, tanuljanak, legyenek összetartók. Mert ami most zajlik, azt látni is rossz. Például isznak, drogoznak, buliznak. Én ezt nem szeretném, hogy a kis unokáim lássák. Mert én arra tanítottam őket, hogy ne legyenek olyanok, és én erre büszke vagyok, mert mindnek szakmája van, és hallgatnak rám.

